

Χαιρετισμός Αντιδημάρχου Νέας Σμύρνης

«Ακόμα προσπερνάς αποκαΐδια και σκορπισμένα χώματα. Και λες πως ήταν χθες που ναυάγησε το μεγάλο καράβι. Δεν αισθάνομαι μίσος, το πράγμα που κυριαρχεί μέσα μου είναι το αντίθετο του μίσους, μια προσπάθεια να χωρέσει ο νους τον μηχανισμό της καταστροφής» γράφει ο μεγάλος Σμυρνιός Γιώργος Σεφέρης.

Αυτόν τον ίδιο μηχανισμό προσπαθεί να κατανοήσει και η Σμύρνα του γλύπτη Βάσου Καπάνταη, που στέκει στο Πάρκο Εθνικής Μνημοσύνης της πόλης μας κρατώντας με το ένα χέρι τη Νέα Σμύρνη ενώ, με το άλλο για αντήλιο, αγναντεύει τις πέρα από το Αιγαίο αλησμόνητες πατρίδες.

Η Ιωνία, η Σμύρνη και ο πολιτισμός τους δεν είναι για μας απλά μια κληρονομιά. Είναι η ταυτότητά μας που τη βρίσκουμε σε κάθε γωνιά της Νέας Σμύρνης. Την έφεραν οι πρόγονοί μας που ήρθαν απελπισμένοι. Τη νιώθουμε μέσα από τον πικρό ιδρώτα της σκληρής δουλειάς τους στη νέα πατρίδα. Κι εμείς, παρότι αλλάζουν όλα γύρω μας ραγδαία, επιθυμούμε διακαώς να κρατήσουμε σφιχτά στην αγκαλιά μας, στη ψυχή και

στη συνείδησή μας το πάθος και τη δημιουργικότητά τους.

Γιατί η Νέα Σμύρνη είναι ένα κομμάτι από την ιστορία των ξεριζωμένων της Μικρασιατικής Γης. Η πρωτεύουσα της Ιωνίας ξαναζεί μέσα από την πόλη μας. Την πόλη της Αγίας Φωτεινής, της Ευαγγελικής Σχολής, του Πανιωνίου. Την πόλη που ο Οδυσσέας Ελύτης άκουσε για πρώτη φορά στο πιάνο του Μίκη Θεοδωράκη το «Άξιον Εστί», την πόλη που το χρώμα της σκεπάζει την αγαπημένη «Λωξάντρα», τη Μαρία Ιορδανίδου. Την πόλη που αγκάλιασε τους Πόντιους, τους Ίμβριους, τους Τενέδιους, τους Αρμένιους, τους Κωνσταντινουπολίτες. Δεν θα μπορούσε σήμερα, από ένα συνέδριο σαν και τούτο, με θέμα τη Σμύρνη σύμβολο του 19^{ου} αιώνα και των αρχών του 20ού, να λείπει η Νέα Σμύρνη. Συγχαίρουμε τους οργανωτές και στηρίζουμε την προσπάθειά τους να ρίξουν φως σε κάθε πτυχή αυτού του συμβόλου που ο Κωστής Παλαμάς πολύ εύστοχα χαρακτηρίζει «μαργαριτάρι στα μαλλιά της νεράιδας Μικρασίας».